

senere udstykningsvurdering, hvorfor erklæringerne kan befrygtes at ville virke mod deres hensigt. Iøvrigt har bestemmelsen, efter hvad der er bragt i erfaring, kun meget sjældent være bragt i anvendelse.

Med hensyn til de realitetsændringer, som det foreliggende lovforslag iøvrigt indeholder, skal fremhæves lovforslagets afsnit III, hvorefter ny påligning af ejendomsskyld til staten ikke længere skal finde sted, medens den ejendomsskyld, der hviler på ejendommene ved lovens ikrafttræden, fikseres, dog således, at det fikserede afgiftsbeløb nedskrives med 10 pct. ved den 12. alm. vurdering og ved hver senere almindelig vurdering, jfr. § 71. Herefter vil enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi. For tilfælde, hvor der af særlige grunde finder nedgang i forskelsværdien (bygningens værdien) sted, og hvor nedgangen ikke er af forbigående karakter, er der givet regler i lovforslaget, jfr. §§ 72—74, hvorefter en særlig nedsættelse af ejendomsskylden for pågældende ejendom kan finde sted. Udover de her nævnte tilfælde har man ikke ment, at der er tilstrækkelig trang til en regel om nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang af forskelsværdien.

Praktiseringen af en sådan mere almindelig nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang i forskelsværdien ville også medføre overordentlig store administrative vanskeligheder, idet en regel herom måtte gå ud på, at nedsættelsen af ejendomsskylden for hver enkelt ejendom skulle sættes i forhold til nedgangen i forskelsværdien for samme ejendom bortset fra nytillført forskelsværdi. Skulle en almindelig værdinedgang sætte ind og være af et sådant omfang, at en almindelig nedsættelse af ejendomsskylden af den grund måtte anses for ønskelig, bør en sådan generel ekstraordinær nedsættelse af ejendomsskylden formentlig gennemføres ved særlig lov, der kan fastsætte nedsættelse af ejendomsskylden for samtlige ejendomme eller for grupper af ejendomme med samme procent.

Endelig skal der med hensyn til de i afsnit II A (§§ 49 og 50) og afsnit III (§§ 76 og 77) foreslåede regler for fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten gøres nedenstående almindelige bemærkninger.

De nugældende regler om fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld findes i hovedsagen i § 8 i loven af 7. august 1922, idet denne paragraf indeholder reglerne såvel for lovmæssig fritagelse som

for bevillingsmæssig fritagelse. Ejendommelig forvisse af reglerne om lovmæssig fritagelse er bestemmelsen om, at finansministeren i tvivlstilfælde afgør, om fritagelse kan tilstås. I nærværende forslag sondres der skarpt mellem lovmæssige og bevillingsmæssige fritagelser, og man har derfor ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at finansministeren kan afgøre tvivlsspørgsmål, der opstår angående de lovmæssige fritagelser, således at sådanne tvivlsspørgsmål på almindelig vis må finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Endvidere skal bemærkes, at efter de nugældende regler kan bevillingsmæssig fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld gives henholdsvis for en del af en bygnings værdi og for en del af værdien af den bebyggede grund, også hvor den benyttelse af ejendommen, der betinger fritagelsen, er indskrænket til enkelte lokaler i bygningen. I praksis er man uden egentlig lovhjemmel gået med til, at lovmæssig fritagelse kan gives på samme måde. Det er let forståeligt, at en sådan praktisering af fritagelserne er forbundet med store vanskeligheder, navnlig hvor der skal tages stilling til, hvor stor en del af ejendommens grundværdi der falder på et lokale i en af bygningens etager. Efter forslaget skal den slags vidtdrevne, delvise fritagelser ikke længere kunne finde sted. Hvor fritagelse er betinget af en vis benyttelse af en på grunden værende bygning, kan der efter forslaget kun blive tale om fritagelse for grundskyld af værdien af hele det bebyggede areal (med gårdsplads og have), ikke af en del heraf, og fritagelse kan ikke gives, når bygningen tillige i ikke uvæsentlig grad anvendes til andet formål end hovedformålet, naturligvis forudsat, at dette andet formål ikke også kvalificerer til fritagelse. Derimod skal efter forslaget ubebygget areal, der udgør en del af en ejendoms grundtilliggende, kunne fritages for grundskyld, når arealets benyttelse begrundes dette, og det udelukker ikke fritagelse, at arealet i kun uvæsentlig grad tillige anvendes til andet formål end hovedformålet. Hvad angår fritagelse for ejendomsskyld fører reglen i afsnit III om fiksering af ejendomsskylden til, at alle de fritagelser, der var i kraft ved lovens ikrafttræden, så at sige bliver permanente, og da der ikke skal pålignes nye bygninger ejendomsskyld, vil der kun blive spørgsmål om fritagelse for ejendomsskyld af bygninger, der består ved lovens ikrafttræden, og som efter dette tidspunkt gøres til genstand for en ny benyttelse, der kvalificerer til fritagelse. For disse tilfælde skal efter forslaget fritagelse for ejendomsskyld være afhængig af, om hele ejendommen eller samtlige bygningers grund med gårdsplads og have er fritaget for grundskyld.